

partii naleraq

EM2015/72

19-11-2015

Forslag til forespørgselsdebat: Hvorledes styrker vi menighedsrepræsentationen? og hvordan kan vi skabe større interesse herfor?

(Medlem af Inatsisartut Anthon Frederiksen, Partii Naleraq)

Partii Naleraq vil komme med en udtalelse til forslag til forespørgselsdebat om, hvorledes vi styrker menighedsrepræsentationen, stillet af Medlem af Inatsisartut Anthon Frederiksen, Partii Naleraq.

Partii Naleraq mener, at det er vigtigt at være fysisk og åndeligt robust. Dertil mener vi at rammerne for menighedsrådet arbejde og vilkårene for medlemmerne skal være bedst muligt. Vi bør sætte mere fokus på menighedsrådenes arbejdsvilkår, kirkerne og præsteboligerne, der er renoveringsmodne. Man siger at kærlighed er størst af alt når man taler om Tro, Håb og Kærlighed. Derfor må også tro på næstekærlighed.

Ved et blik på menighedsrådsmedlemmerne, er de som regel ældre eller velvoksne mennesker, og det er glædeligt at se, at der blandt dem er yngre medlemmer, og vi håber at unge også begynder at interessere sig mere for menighedsrådsarbejdet.

Det er korrekt som forslagsstilleren nævner, at menighedsrådsmedlemmernes vederlag ikke kan sidestilles med andre valgte vederlag. Derfor mener Partii Naleraq at medlemmerne skal have bedre betingelser, når det nu som alle andre valgte arbejder ihærdigt for at nå de målsætninger, de har stillet.

Med hensyn til menighedsrådsmedlemmernes vilkår i bygderne, er der behov for at styrke arbejdet, og vi ser at der er mangel på kateketer, organister og endda menighedsrådsmedlemmer, og disse forhold bekræfter at en styrkelse er nødvendig i bygderne også i nogle af byerne.

Præsternes tjenesterejser til bygderne var oftere tidligere, men frekvensen er blevet væsentlig længere, og dette er et tegn på at vi mangler præster, når præsternes bygdebesøg er indikator for det forhold.

Der er mangel på præster i byerne, også i takt med at nogle af præsterne bliver ældre og skal snart pensioneres, og det giver anledning til at spørge hvorfor ansøgerne til præstestillingerne ikke ansættes, især når det er almen logik at uddannede i Grønland skal være med til at løfte samfundet. Man kan forestille sig hvor travle de enkelte præster er når de er alene i byerne, det er jo ikke kun i om søndagen de arbejder. Samfundet har betalt for deres uddannelse, og hvis vores uddannede, så som præsterne, ikke ansættes, giver det anledning til at spørge, hvad det er der sker? Vi håber at vi kan få et klart svar.

I hvilket omfang har menighedsrådsmedlemmerne i bygderne og i byerne været involveret til spørgsmålet om præstemangelen? Hvor har de ikke indflydelse på ansættelse af præster, og vi

mener at menighedsrådsmedlemmerne skal have større indflydelse på de lokale forhold, især når det gælder det område.

Vi mener at det bør være en selvfølge at menighedsrådsmedlemmerne skal have større indflydelse på de lokale forhold og især med hensyn til rekruttering af præster.

Vi har fra flere sider hørt, at der er præster, der har søgt til en by, men er ikke blevet ansat og det er sket selvom der er mangel på præster flere steder.

Hvis menighederne skal forblive robuste, også når man tænker på befolkningen, skal folk i menighedsarbejdet også styrkes og derfor er det nødvendigt med at benytte alle tilgængelige ressourcer for at løfte opgaven, dertil skal vi sikre at menighedsrådene skal have større indflydelse på de lokale forhold.

Vi har ligeledes hørt at forholdene for kateketer og organister er under al kritik og forholdene for kateketer, der samtidig fungerer som organister er også et emne som skal undersøges, vi ved jo også at der brug for organister i byerne, og vi er klar over at vi ikke har bemyndigelse til at fastsætte løn, her fra talerstolen, men vi vil venligst henlede opmærksomheden på problemstillingen.

Vi håber at vi i fremtiden kan sætte rammerne for et styrket menighedsarbejde for fremtiden, og at ubesatte præstestillinger får ansat præster i byerne.

Hans Enoksen